

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/204/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616201355
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Amália Paulerová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5616201355.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľov 1/ H. M., nar. X.XX.XXXX, 2/ D. X., nar. XX.X.XXXX, obaja bytom D. P., Y. XXXX/XX, zastúpení FIAČAN & PARTNERS, s. r. o., so sídlom Liptovský Mikuláš, M. Pišúta 936/16, IČO: 36 861 251, proti odporcovi STRATEGIC SERVICES, s. r. o., so sídlom Bratislava, Guothova 13234/2/E, IČO: 31 380 883, zastúpenému JUDr. Martin Repáň, advokát s.r.o., so sídlom Bratislava, Mamateyova 12, IČO: 36 861 502, o neúčinnosť právnych úkonov, v štádiu konania o nariadenie predbežného opatrenia, na základe odvolania odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 6C/31/2016-27 zo dňa 29.2.2016 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu m e n í tak, že návrh navrhovateľov na nariadenie predbežného opatrenia zamieťa.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením vyhovel návrhu navrhovateľov a nariadil predbežné opatrenie, v zmysle ktorého zakázal odporcovi až do právoplatného skončenia konania vo veci samej uskutočňovať právne úkony, predmetom ktorých bude predaj, zámena, darovanie, nájom alebo vklad do základného imania obchodnej spoločnosti, zriadenie záložného práva alebo zabezpečenie záväzku prevodom vlastníckeho práva ku vo výrokovej časti označeným nehnuteľnostiam (priestor č. 3-209, priestor č. 3-210 a priestor č. 3-215) nachádzajúcim sa v obci a katastrálnom území D. P., zapísaných na LV č. XXXX (ďalej len „dotknuté nehnuteľnosti“).

Vychádzal zo záveru, že nariadeným predbežným opatrením sa zabezpečí, že v prípade úspechu navrhovateľov vo veci samej - v odporovacej žalobe sa títo mohli domáhať uspokojenia svojej pohľadávky aj z majetku, ktorý bol prevedený z dlžníka navrhovateľov na odporcu. Stotožnil sa so skutkovými a právnymi dôvodmi návrhu na nariadenie predbežného opatrenia (§ 76 ods. 4 O.s.p.). Po tom, čo dlžník navrhovateľov Finance development, s.r.o., bol zaviazaný rozsudkom tamjšieho súdu č.k. 8C/319/2015-107 zo dňa 27.1.2016 k zaplateniu sumy 55.000 eur s príslušenstvom navrhovateľom, došlo k povoleniu vkladu vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam v prospech odporcu na základe zmluvy uzavretej medzi ním a označeným dlžníkom. Prevod dotknutých nehnuteľností a zriadenie záložného práva na ne boli uskutočnené v snahe vyhnúť sa uspokojeniu uvedenej pohľadávky navrhovateľov. Konateľom odporcu je Ing. Daniel Lančarič, ktorý bol činný pre ich dlžníka a boli mu známe skutočnosti výstavby bytov a nebytových priestorov v polyfunkčnom objekte Hviezdoslavova 2 v Liptovskom Mikuláši, včítane ich predaja tretím osobám. Menovaný musel pri náležitej starostlivosti rozpoznať úmysel ich dlžníka ukrátiť uspokojenie ich pohľadávky. Dočasná úprava pomerov účastníkov spočíva v samotnej podstate a účele odporovacej žaloby, v prípade úspechu ktorej sa navrhovatelia môžu uspokojiť z majetku, ktorý odporovateľným právnym úkonom ušiel z dlžníkovho majetku. V prípade, ak by odporcu v priebehu konania s dotknutými nehnuteľnosťami nakladal, boli by navrhovatelia nútení zmeniť návrh na začatie konania a požadovať peňažnú náhradu, čo predstavuje nárok s iným skutkovým a právnym základom, a teda výsledky dokazovania v tomto konaní by nemohli byť použité pre rozhodnutie o peňažnej náhrade.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že krajský súd návrh navrhovateľov na nariadenie predbežného opatrenia zamietne. Namietal, že nebol osvedčený a nie je dôvodný nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a nebolo tvrdené ani preukázané nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. O skutočnostiach, že úkonom malo dôjsť k ukráteniu navrhovateľov, sa dozvedel prvýkrát z napadnutého uznesenia a priloženého návrhu na začatie konania. Uviedol, že mu nie sú známe skutočnosti odpredaja bytov tretím osobám; navrhovatelia o tom nepredložili žiaden dôkaz. Tvrdenie o personálnom prepojení Finance development, s.r.o., a ním, je nepravdivé, Mgr. Tomáš Dolinský bol spoločníkom a konateľom odporcu do roku 2009. Navrhovatelia vidia dôvod nariadenia predbežného opatrenia iba v obave, že by odporca mohol s dotknutými nehnuteľnosťami disponovať, túto obavu však nijako neodôvodnili, keď iba tvrdia, že v takom prípade by mohli požadovať finančnú náhradu. Uviedol, že neuskutočnil žiadny právny úkon, ktorým by s dotknutými nehnuteľnosťami disponoval alebo by s nimi v budúcnosti plánoval disponovať. Samotný dlh nemôže byť bez ďalšieho dôvodom na nariadenie predbežného opatrenia. Medzi skutočnosťami, ktoré osvedčujú ohrozenie výkonu rozhodnutia je predovšetkým také konanie odporcu, ktorého dôsledkom je znižovanie hodnoty jeho majetku, ktorý možno výkonom rozhodnutia postihnúť, alebo iné konanie, ktoré podstatnou mierou nepriaznivo ovplyvňuje jeho majetkové pomery (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5 Obo 144/97). Ďalej odvolateľ namietal, že navrhovatelia neosvedčili nárok, ktorému má byť priznaná právna ochrana, svoje tvrdenia obsiahnuté v návrhu na začatie konania nepreukázali žiadnymi relevantnými dôkazmi. Pritom odporovateľným právnym úkonom nemôžu byť nikdy tzv. ekvivalentné právne úkony, t.j. úkony pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. V tej súvislosti zdôraznil, že dotknuté nehnuteľnosti nadobudol za trhových podmienok, zaplatil obvyklú kúpnu cenu. Navrhovatelia netvrdia, že predmetná kúpna zmluva je neekvivalentným právnym úkonom, zároveň nedisponujú vykonateľným rozhodnutím. Súd tak nemal pri vydávaní napadnutého uznesenia osvedčené základné atribúty neúčinnosti právneho úkonu, ktorým malo dôjsť k ukráteniu veriteľa. Odvolateľ tiež namietal, že má zakázanú akúkoľvek dispozíciu s dotknutými nehnuteľnosťami, včítane ich nájmu alebo obdobného užívania. K odvolaniu odporcu priložil, okrem iného, fotokópie zmlúv o prevode vlastníctva k dotknutým nehnuteľnostiam.

Navrhovatelia v písomnom vyjadrení žiadali „odvolanie odporcu zamietnuť“. Namietali tvrdenie odporcu, že zaplatil za nadobudnutie vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam obvyklú cenu, keďže priemerná cena za 1 m² nebytového priestoru v zmysle kúpnych zmlúv predložených odporcom je 397,68 eur, kým z priloženej inzercie vyplýva cena nebytového priestoru v predmetnom polyfunkčnom objekte v rozpätí 720 až 758,82 eur za 1 m². Nešlo teda o tzv. ekvivalentné právne úkony. Pokiaľ odporca namietal, že navrhovatelia nedisponujú vykonateľnou pohľadávkou, zákon (§ 42a ods. 1 Obč. zák.) umožňuje veriteľovi domáhať sa určenia neúčinnosti dlžníkových právnych úkonov ukracujúcich uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky. Pritom vykonateľnosť a vymáhateľnosť pohľadávky sú úplne rozdielne pojmy. Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp.zn. 3 Cdo 102/99 zo dňa 23.12.1993 definoval pojem vykonateľnosť tak, že ho nemožno chápať v zmysle, že právo veriteľa uplatniť odporovaciu žalobu je spojené iba s pohľadávkou, ktorej bol priznaný exekučný titul, ale ide o vymáhateľnú pohľadávku, teda takú, ktorú možno úspešne vymáhať pred súdom v základnom konaní. K námietke odporcu o ne/odôvodnenosti nariadenia predbežného opatrenia uviedli, že uspokojenie ich pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z majetku dlžníka, nebude možné, ak sa odporca tohto majetku zbaví.

Odporca vo vzťahu k predmetnému vyjadreniu navrhovateľov zostal nečinný.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu vymedzenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a uznesenie okresného súdu zmenil podľa § 220 O.s.p.

Navrhovatelia v skutkovom vymedzení návrhu na začatie konania uvádzajú len toľko, že došlo k prevodu dotknutých nehnuteľností z označeného dlžníka na odporcu, čím sa označený dlžník úmyselne zbavil majetku s cieľom znemožniť navrhovateľom výkon rozhodnutia (týkajúceho sa ich pohľadávky vo výške 55.000 eur s príslušenstvom), v dôsledku čoho sú dotknuté právne úkony voči navrhovateľom právne neúčinné v zmysle § 42a ods. 1 Obč. zák.

Pokiaľ možno za obsahovú súčasť návrhu vo veci samej považovať návrh na nariadenie predbežného opatrenia (ktorý je jeho súčasťou ako listinného podania), potom navrhovatelia doplnili, že konateľom odporcu ako nadobúdateľa dotknutých nehnuteľností je Ing. Daniel Lančarič, ktorý „bol činný pre dlžníka a boli mu známe skutočnosti výstavby bytov a nebytových priestorov v Polyfunkčnom objekte -

Hviezdoslavova 2 v Liptovskom Mikuláši, vrátane ich odpredaja tretím osobám, a ktorý aj pri náležitej starostlivosti musel rozpoznať úmysel dlžníka ukrátiť svojich veriteľov (žalobcov)“. Ďalej poukázali na „personálne prepojenie dlžníka a žalovaného, nakoľko p. Mgr. Tomáš Dolinský..., ako osoba oprávnená na základe plnomocenstva zo dňa 14.8.2014 zastupovať dlžníka vo všetkých veciach v rovnakom rozsahu ako štatutárny orgán, bol nepretržite viac ako 10 rokov spoločníkom a konateľom žalovaného“.

Absentuje však akékoľvek ďalšie skutkové vymedzenie v zmysle hypotéz noriem v ust. § 42a ods. 1 až 5 Obč. zák. Napríklad navrhovatelia nijako bližšie nevysvetlili (minimálne v rovine tvrdenia) už len samotnú skutočnosť ukrátenia ich pohľadávky konaním dlžníka Finance development, s.r.o. V súvislosti s Ing. Danielom Lančaričom navrhovatelia uvádzali, že menovaný aj pri náležitej starostlivosti musel rozpoznať úmysel dlžníka ukrátiť veriteľov (navrhovateľov); netvrdili však, že ide o osobu blízku dlžníkovi alebo že právne úkony boli robené v prospech osôb blízky dlžníkovi. Pritom len za podmienky, že k odporovanému právnomu úkonu došlo medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi alebo že tento právny úkon bol urobený v prospech týchto osôb, je/môže byť relevantná okolnosť, že druhá strana dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať. V ostatných prípadoch (§ 42a ods. 2 veta prvá alinea prvá Obč. zák.) sa vyžaduje vedomosť druhej strany o úmysle dlžníka ukrátiť veriteľa bez ďalšieho. Tvrdenie o personálnom prepojení dlžníka Finance development, s.r.o., a odporcu prostredníctvom osoby Mgr. Tomáša Dolinského je opäť len všeobecným, bez vyvedenia konkrétnych skutkových záverov vo vzťahu k naplneniu hypotéz noriem v ust. § 42a ods. 1 až 5 Obč. zák. Okrem toho, v zmysle výpisu z obchodného registra bol menovaný spoločníkom a konateľom odporcu do 21.7.2009.

Krajský súd považuje za nevyhnutné konštatovať, že vyššie uvedenými tézami neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej. Nakoľko však podmienkou nariadenia predbežného opatrenia je uvedenie podmienok dôvodnosti návrhu, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, čo bezpochyby zahŕňa (dostatočné) skutkové vymedzenie nároku, bol povinný, vzhľadom na odvolacie dôvody, skúmať aj jej splnenie.

Podľa k odvolaniu odporcom predložených fotokópií zmlúv o prevode vlastníctva, konkrétne podľa zmluvy o prevode vlastníctva nebytového priestoru č. 3-209 a č. 3-215 s príslušenstvom, datovanej dňom 31.7.2014, uzatvorenej medzi predávajúcim Finance development, s.r.o., a kupujúcim - odporcom, kúpna cena predstavuje 56.520 eur; podľa zmluvy o prevode vlastníctva nebytového priestoru č. 3-210 s príslušenstvom, datovanej dňom 30.11.2015, uzatvorenej medzi predávajúcim Finance development, s.r.o., a kupujúcim - odporcom, kúpna cena predstavuje 15.000 eur.

Navrhovatelia svoj nárok vo veci samej odôvodňujú tým, že ich dlžník Finance development, s.r.o., realizoval prevod vlastníckeho práva k dotknutým nehnuteľnostiam v úmysle ukrátiť ich pohľadávku vo výške 55.000 eur s príslušenstvom. Avšak ako z vyššie označených kúpnych zmlúv vyplýva, označený dlžník mal za predaj utŕžiť celkovo 71.520 eur. Táto suma prevyšuje pohľadávku odporcov (50.000 eur s úrokom z omeškania 5,05 % od 13.5.2015 do zaplataenia a 5.000 eur s úrokom z omeškania 5,05 % od 23.7.2015 do zaplataenia). Nadväzne nie je významná ani námietka navrhovateľov, že uvedená kúpna cena nie je trhovou, resp. obvyklou cenou, a že tá je v skutočnosti vyššia. V súvislosti s majetkovou situáciou dlžníka Finance development, s.r.o., krajský súd okrajom poukazuje na tvrdenie samotných navrhovateľov, že označený subjekt je vlastníkom aj dvoch ďalších nebytových priestorov (č. 1-116 a č. 1-117), aj keď zaťažených záložným právom v prospech odporcu.

Navrhovatelia až do aktuálneho rozhodnutia krajského súdu netvrdili, a logicky ani nepreukázali/neosvedčili, iné rozhodné okolnosti, ktoré by činili nepodstatnou skutočnosť, že kúpna cena za scudzené dotknuté nehnuteľnosti bola 71.520 eur. V tomto smere za relevantné nemožno považovať ani všeobecné tvrdenie navrhovateľov vo vyjadrení k odvolaniu odporcu, že vyššie označenými právnymi úkonmi - kúpnyimi zmluvami došlo v súvislosti s výrazne nižšou kúpnu cenou ku kvalifikovanému zmenšeniu majetku dlžníka, t.j. jeho majetok sa zmenšil do takej miery, že to ohrozuje uspokojenie ich nároku priznaného rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8C/319/2015-107 zo dňa 27.1.2016. Krajský súd teda ku dňu svojho rozhodnutia o odvolaní proti predbežnému opatreniu nemal osvedčený nárok vo veci samej, ktorému by mal predbežným opatrením poskytnúť dočasnú ochranu.

Na podporu záveru o neopodstatnenosti nariadenia predbežného opatrenia krajský súd dodáva, že navrhovatelia nijako neosvedčili, že by odporca mal v úmysle nakladať s dotknutými nehnuteľnosťami spôsobom vymedzeným v návrhu na nariadenie predbežného opatrenia. Neosvedčili teda nebezpečenstvo ujmy bezprostredne hroziacej ich záujmom.

O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne okresný súd podľa § 145 O.s.p.

Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.